

Holdningsmæssigt er WEU således mere homogen end EPS, der blandt sine medlemmer rummer et neutralt land og lande med sikkerhedspolitiske særstandpunkter. WEU er derfor også en mere beslutningsdygtig kreds end EPS og bedre egnet som forum for en egentlig vesteuropæisk sikkerhedspolitik.

19. Frankrig var medskaber af WEU, og Frankrig spillede en vigtig rolle ved reaktivering af WEU i begyndelsen af 1980'erne. Frankrig har siden da været fortalende for at give organisationen øget vægt og beslutningsevne. Den franske frygt for militær integrering i NATO »ad bagvejen« synes at udelukke, at en europæisk søjle kan bygges op omkring NATO-organer. WEU vil næppe heller kunne løse problemet omkring Frankrigs militære integrering, men den vil for Frankrig være acceptabel som ramme omkring et tættere vesteuropæisk forsvarssamarbejde, der i høj grad også vil være præget af bilaterale og multilaterale samarbejdsformer.

20. Der er i de seneste år blevet etableret en vidtgående konsultations- og afstemningsprocedure inden for WEU. WEU-landene koordinerer eksempelvis i stigende omfang deres optræden forud for møder i NATO. Lande, der står uden for WEU, vil være henvist til en outsider-status (som Norge i forhold til EPS) og vil ikke få andel i de fordele, der flyder af den nye samarbejdspraksis, dvs. først og fremmest medindflydelse med hensyn til udformningen af den aktuelle politik og adgang til oplysninger og vurderinger.

21. Blandt WEU's medlemmer er flere lande, der prioriterer det militære samarbejde med USA meget højt. Disse lande må antages at stå som garant for, at WEU-samarbejdet ikke får en drejning *mod* NATO, men at det i første række udvikles, så det kan tjene som supplement til og styrkelse af NATO-samarbejdet.

22. Efter revitaliseringen i begyndelsen af 1980'erne har det vist sig, at WEU's funktioner og virkeområde kunne udbygges og tilpasses en ny tids vilkår. WEU er ved at udvikle sig til en mere rummelig organisation, hvad ikke mindst optagelsen af Spanien og Portugal i unionen har vist. Grækenland og Tyrkiet har tilkendegi-

vet, at de er interesseret i medlemskab. De nye medlemskaber og ønsker om optagelse er vidnesbyrd om, at WEU besidder såvel dynamik som tiltrækningskraft.

23. Samtidig med at WEU's idémæssige grundlag er et realistisk og sammenhængende grundlag for den videre udvikling af et samlet vesteuropæisk sikkerhedskoncept, er det tilstrækkelig fleksibelt til, at et land som Spanien, hvis kernevåbenpolitik minder om de nordiske NATO-landes, har kunnet optages i samarbejdet uden at måtte ændre denne.

24. De vesteuropæiske landes våbenproduktion har hidtil i overvejende grad været styret af konkurrencemæssige og nationale hensyn, og egentligt samarbejde landene imellem har været begrænset. Den voksende konkurrence fra amerikanske og japanske firmaer gør imidlertid en koordination af den vesteuropæiske indsats på rustningsområdet til en nødvendighed. WEU har siden reaktiveringen viet problemet megen opmærksomhed og vil være det naturlige forum for de fortsatte bestræbelser.

Contra-argumenter:

25. WEU er i sin nye revitaliseringsfase baseret på en vis afstandtagen til USA. WEU indebærer dermed en politisk og militær svækkelse af NATO. For de mindre NATO-stater, som har brug for USA som medspiller over for de store vesteuropæiske magter i det interne NATO-spil om påvirkning og indflydelse, indebærer dette en negativ udvikling. Ved at skabe en institution inden for institutionen er WEU medvirkende til at nedbryde NATO som det vigtigste samarbejdsorgan.

26. WEU understreger på fremtrædende plads i sit grundlagsdokument – Haag-Platformen af 1987 – at Vesteuropas forsvar i en overskuelig fremtid må baseres på afskrækkelse med kernevåben. Det kan på den baggrund antages, at WEU-landene ikke vil kunne opvise fornøden smidighed i en nedrustningsfase præget af stærk dynamik. WEU vil derfor ikke være tjenlig som forum for etablering af sikkerhedspolitisk konsensus i Europa eller som koordinerende organ i forbindelse med udformningen af en europæisk nedrustningspolitik, der siger